60e ja[illegible]ng. — N° 4. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden Zaterdag, 4 Januari 1913

Men schrijft te Tongeren bij **H. Collée**, [illegible]er en eigenaar van dit blad.

DE POSTRIJDER verschijnt 's woensdags en [illegible]erdags.

Alle toezending van brieven, geld of aankondigingen moeten **franco** gedaan worden [illegible] den uitgever, **Groote Markt, te T[illegible]**

Telef. N° 12

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Twee maal per week, **4** fr. per jaar
Een maal » 3 »
Een blad afzonderlijk **10** centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : **15** centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels, vooraan of binnen in het blad : **1** frank den drukregel.

TWEEDE BLAD

Mensch zijn.

Mensch zijn is niet : eten, drinken, slapen; als veel lieden het denken. Het doet dat ook, en veel beter dan Het eet, en lijdt nooit aan slechte maag; het drinkt, maar gij ziet het nooit dronken loopen ; het slaat de zonne vindt het altijd wakker.

Mensch zijn, is niet huizen of steden bouwen; moeten langen tijd besteden aan studeeren van een plan vooraleer aan 't bouwen gaan, en ondertusschen bouwt de vogel zich eene nest waar er niets aan ontbreekt : gaam, sterk en schoon. Een koning slaapt niet zachter in zijn paleizen dan een vogeljong in nest. De kastor bouwt dorpen en waarop onze grootste ingenieurs staan te kijken.

Mensch zijn, is niet : in de lucht vliegen, de aarde bewegen met groote [illegible]d. Het kleinste mugje zou nog leeren aan onze beste vliegers, zwaluw vliegt veel sneller dan automobiel of trein ; zij zal zich kop niet verpletten tegen een of op aarde vallen omdat zij vlerken verloren heeft.

Ge moet niet en dat de kunst door haar zelf [illegible]en de dieren stelt. Het dier [illegible]er den nood niet van, of voorzien met minder moeite. Al ontbreekt kan maar schoon zijn voor zij de natuur te bij komt.

Het dier weet dan wij, over het algemeen, hem noodig is voor zijn behoud en voortzetting. Zoo 't instinkt van wing hem soms dwaze kuren doen, deze zijn min langdurig hevig dan bij ons. Op de 52 is hij er maar drie aan den gelijk en de geneesheeren zijn nooit in het oor moeten flui zoo ge wilt leven, weest re[illegible]

Wat is het dat ons mensch maakt en ons boven dieren stelt ? Iedereen zal [illegible]aren : 't Is ons verstand, 't is [illegible]e.

Maar is het verstand zelf of is het 't gebruik verstand dat ons zoo hoog boven het dier? Het dier heeft genoeg om volmaaktelijk wat het is en het gebruikt volmaaktheden. Zoo de mensch rede niet gebruiken moest slechter is, indien hij misbruik moest maken van die heerlijkheid dan zou hij zich stellen beneden dier. Want dwaas of *onrein*, terwijl men kan *redelijk* zijn, zou zaer handelen dan het dier.

Men is dus mensch in zooveel men zich geleidt en bestuurt, door den zooveel men gebruikt maakt zijn verstand.

— VOOR UURWERKEN, eischt altijd de cemetmerk **F** van G. FIEVE & Cie. Geen de beste.

RAAD BIJ DEN OVERGANG VAN HET OUDE IN HET NIEUWE JAAR.

Laat *oude* twisten rusten,
Dat spaart u *nieuw* verdriet ;
Dood *oude* kwade lusten,
En voed de *nieuwe* niet ;
Waardeer uwe *oude* vrienden
Beproef de *nieuwe* goed ;
Zorg voor uwe *oude* dienstbo[den],
Dat geeft den *nieuwen* moed
Blijft niet bij 't *oude* zweren,
Nog huldig 't *nieuwe* blind ;
Vergooi geen *oude* kleeren,
Vóór dat ge *nieuwe* wint ;
Ontsluit geene *oude* wonden,
Zij geven *nieuwe* smart ;
Leg af uw *oude* zonden,
Nieuw zij uw geest en hart ;
Gaf 't *oude* jaar u zegen,
Vangt 't *nieuwe* dankbaar aan ;
Liep het in 't *oude* u tegen,
In 't *nieuw* kan 't beter gaan !

ALLERLEI NIEUWS

DE SNELHEID ONZER TREINEN. — Ziehier eenige merkwaardige bijzonderheden over de maximum snelheid onzer treinen.

Volgens de beheerlijke onderrichtingen, is de maximum-snelheid op de groote lijnen van Brussel naar Oostende, Antwerpen, Luik, Bergen, Doornik, van 120 kilometers in het uur. Dit maximum is tot 90 km. tusschen Brussel en Aerlen verlaagd. Op de andere lijnen gezegd van minder belang, overschrijdt het maximum de 60 à 70 km. niet ; op zekere lijnen daalt ze zelfs tot 40 km.

Voor wat de gemiddelde snelheid van een trein betreft voor een afstand van zekeren duur, is zij ver beneden de hierboven aangehaalde maxima, en zulks door het oponthoud aan de statiën, de gevaarlijke bochten, het vertragen voor seinen, voor bruggen, enz.

Aldus legt de Noord-Express zonder stilstand den afstand Brussel (Noord), Oostende (Kaai), 't zij 126 km. in 1 uur 33 minuten, 't zij dus eene gemiddelde snelheid van 80 km. in het uur ongeveer.

De bloktrein heeft 34 minuten noodig om de 44 km. af te leggen die Brussel van Antwerpen scheiden, 't zij dus eene snelheid van 78 km. in het uur.

Op sommige plaatsen bereikt deze trein eene snelheid van 110 km. in 't uur, doch de brug aan de statie te Mechelen en de statie van Schaerbeek zijn oorzaak dat de bloktrein tot slechts eene gemiddelde snelheid van 78 km. komt.

Deze gemiddelde snelheden worden in den vreemde dikwijls overschreden. Zij bereiken er soms de 100 tot 120 km. in 't uur. Wij hebben dus nog veel langs die zijde te winnen. Maar het zijn de locomotieven niet, doch de spoorlijnen zelf, die dienen verbeterd te worden.

Wilt gij de snelheid van den trein berekenen, waarin gij zit, tel dan gedurende 32 of 33 seconden het aantal spoorstaven, waarover de wagon loopt. Dit kan gemakkelijk gebeuren, daar men telkens als de wielen op een andere spoorstaaf komen een lichten schok voelt.

Het uitgekomen getal zal u de gemiddelde snelheid in het uur in km. aangeven.

SOCIALE VERZEKERING. — Dezer dagen is het door den hoofdminister de Broqueville beloofde wetsontwerp op ziekte, invaliditeit (dit wil zeggen : versleten zijn voor den tijd) en ouden dag, openbaar gemaakt.

Het ontwerp bevat 34 art. Het schrijft voor dat alle werklieden, mannen en vrouwen, die geen 2400 fr. 's jaars winnen, verplicht zijn zich te verzekeren ; doen zij het niet vrijwillig, ze worden gedwongen. De patroons en de regeering komen tusschen voor vastbepaalde toelagen.

Alle werklieden en vrouwen, niet vrijwillig lid eener ziekenbeurs, zullen 24 fr. per jaar moeten storten.

De patroon 6 fr. per jaar en per werkman.

De maatschappijen worden vrij gelaten de inleggelden der leden vast te stellen, doch voor ziekte en invaliditeit moeten zij minstens 1 fr. daags onderstand geven tot op 65-jarigen ouderdom, en elk jaar 6 fr. in de Lijfrentkas storten. Als overgangsmaatregel worden de tegenwoordige pensioenen van 65 fr. 's jaar op 120 fr. gebracht.

CACAO
DE BEUKELAER

[H]et blad L'UNION LIBERALE van Verviers stelt voor, om de groote uitgaven te dekken welke meer soldaten zullen medebrengen de hulpgelden af te schaffen aangenomen en aanneembare scholen, en de maatschappelijke werken welke het liberaal blad « clericale werken » noemt, enz.

't Is zoo eenvoudig, meent « L'union Libéral ».

Het blad is echter slecht gekomen met zijn voorstel.

Hadde de cartellisten gezegepraald op 2 Juni, de afschaffing ware voorzeker gedaan geweest.

Nu is 't verzonden naar het jaar dat Paschen op Sinksen Vrijdag valt.

— IK HOSTE, ik spuwde moeilijk, ik had prikkelingen in de keel en in de longpijpen, maar dank aan eene enkele doos Borstpastillen Walthéry ben ik volkomen genezen. (Ziedaar wat men alle oogenblikken hoort zeggen.)

OP DE SPOORWEGEN. — De heer minister Van de Vyvere heeft voorgenomen de vertraging der treinen, welke aan zooveele reizigers gedurig perten spelen, te doen ophouden.

Het ware te wenschen dat hij gelukte ; de reputatie onzer spoorwegen zou erbij winnen.

Maar 't is een moeilijke taak welke de minister daar op zich genomen heeft. Hij wil al de ambtenaars en bedienden, die niet voor hunne taak berekend zijn, van kant zetten, zegt men.

't Akkoord, onbewaanen achteruit !

Maar dat is niet genoeg ; hij zou ook moeten kappen in de hoogere rangen, waar, ambtenaars zitten die wel « kunnen » maar niet « willen ». Aan den minister die op te zoeken.

DE NIERPIJNEN, de zinkingpijnen en de stijfheid der lidmaten komen voort van het slijm, daarom geneest men ze zoo gemakkelijk met de antislijmachtige Pil van Dr. Walthéry, 1fr. de doos.

PETIT-BEURRE
PAREIN

RENERS & Ce, handelsagenten, Boulevard de la Sauvenière, 178, LUIK.
Bewaken de bewerkingen hunner klanten. — Antwoorden op alle vragen om inlichtingen. — Zien kosteloos alle rekkingen na. — Betalen de coupons zonder kosten. — Leenen op titels. — Openen loopende rekeningen, enz.
TELEFOON 3971.

STAKING. — Er wordt nog veel gehandeld over de algemeene werkstaking, die vroeg of laat zou moeten uitbreken.

De Socialisten dreigen er nog immer mee, maar zij stellen deze immer uit, want zij vreezen voor eene deerlijke mislukking.

De Liberalen verklaren er zich in groote meerderheid tegen, omdat zij voor goed de overmacht der Katholieken zou bevestigen.

Volgens hen is de uitslag der kiezing van 2 Juni te wijten aan de vrees der kiezers voor de zotte en ongerijmde streken der Socialisten en zij meenen dat de kiezing na eene algemeene werkstaking, eene nog grootere ramp voor de Liberalen zou wezen.

De bladen der Liberalen en Socialisten handelen bijna dagelijks over die nachtmerrie, die aan beide partijen den meesten angst ingeeft.

DRANKWET. — Van alle kanten verneemt men dat de afschaffing der vergunningswet met het grootste genoegen is onthaald.

Er zijn natuurlijk hier en daar eenige gevallen, welke moeilijkheden opleveren, bijvoorbeeld voor die personen welke in onderhandeling waren voor het overlaten of het overnemen eener herberg.

We denken dat die gevallen ten beste zullen kunnen opgelost worden.

Voor het overige is elkeen daarover 't akkoord dat de vergunningswet op zeer voordeelige wijze vervangen is.

Blauwe bladjes meenen nochtans dat de gelegenheid gunstig is voor hen om hun doel te bereiken : trachten het gouvernement zwart te maken.

De vergunningswet is door eenen zwaarderen last vervangen, zeggen ze.

Dat is vooreerst onwaar, elk weet dat, en ten tweede, wat de vergunningswet vooral deed haten, was het gevaar der groote boeten.

Die zijn nu geheel verdwenen, en dat is de groote zaak.

Zoodus zal er eindelijk rechtvaardigheid bestaan ; wie een liter verkoopt zal vijf cent betalen, wie er tien uitschinkt zal een frank afdoppen, enz.

En daarmee is het amen en uit met de vervolgingen en huiszoekingen, die zoo zeer ons volk mishaagden.

Nu, om het getal herbergen te beperken — er zijn er immers genoeg — zal eene openingstaks gevergd worden, van 300 tot 1,000 fr, volgens de belangrijkheid der gemeente.

De opbrengst der nieuwe taksen zal geheel en gansch voor het gemeentefonds bestemd zijn — dit weze gezegd voor de geuzen die beweren dat de regeering er maar op uit is geld te kloppen om voort te sukkelen !

Die wet zal door ons volk met vreugde worden onthaald. Wij heeten de katholieke regeering dank voor haar volksgezind optreden, die eindelijk voldoening geeft aan gegronde rechtvaardige eischen. OLIE KOMT TOCH BOVEN !

—o— OPHOUDING VAN HANDEL. Verkoop met grooten afslag. — Juweelhandel, Horlogiemakerij en Goudsmederij. — Huis CAMPOTOSTO, gesticht in 1856, Groenselmarktstraat, 33, te BRUSSEL.

AUTOMOBILES NAGANT
G. de SPIRLET et R. de MACAR
11, Place Cathédrale, Liége — Téléph. 918.
10.12, 14.16, 18.24, 20.28, 24.30 et 30.40 HP.
Catalogue, visite des usines et essais sur demande.
Garage ouvert toute la nuit.
Men spreekt vlaamsch en duitsch
Stocks considérables de tous accessoires.
Pneus de toutes marques.
Essence « Motogazoline » livrée franco Belgique *au cours du jour.*
Atelier de réparations pour toutes marques.

—o— KUNSTVOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VAN BARBEDIENNE.
Marmers, Schilderijen,
Sèvres, Saxe, Copenhague (echtheid gewaarborgd). Kleine meubels.
Paul Guastalla, 39, Koninklijkestraat, Brussel. — Telefoon 925.

— INDIEN GIJ GROOTE WINSTEN WILT DOEN en nettegenstaande nette en gemakkelijke schoenen dragen, wendt U tot het
Oud Huis J. HEUVELMANS,
26, Rue Pont d'Ile, 26, Luik
waarvan de artikelen sierlijk, zeer sterk en tevens zeer goedkoop zijn.
Groote keus in SCHOENEN en BOTTINNEN GANSCH GENAAID van af **8,50** en **10 50**
Men spreekt Vlaamsch.

CACHE-RADIATEURS
FOYERS DE LUXE
Devantures en cuivre
pour cheminées
F. WIRTH
CONSTRUCTEUR
39-41, Rue Bara, 39-41
BRUXELLES

Dotations d'enfants. — Non seulement L'UNION de Paris capitalise nos économies à intérêts composés, outre cela, elle couvre le risque de mort, que nous courons tous.
ELLE GARANTIT : 1° l'avenir de nos enfants ; 2° le nôtre. EXEMPLE : Supposons un père de 30 ans et un capital de 25,000 fr. : Donnez-moi par an lui de L'Union, 780 fr., je vous verserai quand votre fils aura 25 ans, 25,000 francs Bénéfice : 6,000 francs
Si vous mourez entretemps, les primes cessent d'être dues, et votre enfant trouvera néanmoins, à ses vingt cinq ans, son capital de 25,000 fr. Si l'enfant vient à mourir avant l'âge fixé, L'UNION rembourse les sommes versées.
L'UNION traite aussi les assurances « Vie entière mixte, terme fixe » etc. à des conditions avantageuses.
Rentes viagères. — Une personne obtient à L'UNION, de son capital **7 1/2** p. c. à l'âge de 56 ans, **8 1 2** à l'âge de 60 ans, **10** % à l'âge de 65 ans, **12** % à l'âge de 70 ans.
La Cie L'UNION compte 83 ans d'existence, est assujettie au contrôle de l'Etat.
Ses garanties atteignent **250** millions.
S'adresser à M. J. DESSIT, directeur, Boulevard Sauvenière, 115, Liége, Téléphone 588 ; ou à ses agents : M. DENIS SPILLAERS à Tongres et M. Joseph BAMES à Saint-Trond.

— **Migraine, hoofd- en tandpijn névralgies** geneest door een **cachet Gauthier**, 1 en 2 fr. de doos van 6 en 13, bij uwen apotheker. Zoo niet, wendt u tot de apotheek Gauthier, Mechelen.

EEN WEDERVRAAG. — Een rechter twijfelde, of een kleine jongen, die als getuige moest optreden, het gewicht van den eed beseffe. Hij besloot hem daarom op dit punt een paar vragen te doen.

« Jongen, » zeide hij « kunt gij het Onze Vader opzeggen ? »

« Ja, mijnheer ! » was het onmiddellijke antwoord, « gij ook ? »

— GEEN goede koffie is er mogelijk zonder goede chicorei. De liefhebbers van eene goede tas zullen dus de Trappisten Chicorei Vincart gebruiken. Men vindt ze overal.

EEN WONDERBAAR NIEUWS. — Een Amerikaansche plezierreiziger kwam door een Iersch dorp, en daar zijn horloge reeds voor eenige uren was blijven stilstaan, vroeg hij aan een 8 jarig jongentje, dat met eenige boeken juist uit de school kwam, hoe laat het was.

« Het zal zoo wat twaalf uur zijn », zei de kleine beleefd zijne muts afnemend.

« Twaalf uur eerst ! Ik dacht dat het reeds veel later was », riep de heer verwonderd uit.

« Het wordt hier nooit later », zei de knaap op heel ernstigen toon. « Onze dorpsklok begint om 12 uur weer van voren af aan ».

∴ VERONGELUKTE WENSCH. — « Waarom is uwe erfiante toch zoo [illegible] op u tegenwoordig ? »

« Och, ik heb haar bij ieder feest een prentbriefkaart gestuurd : Met Kerstmis, met Paschen, met Pinksteren en nu laatst met Hemelvaartsdag ook weer een kaart met : Gelukkige Hemelvaart er op, en dat heeft ze nu kwalijk genomen ! »

— ALS kolieken of als krampen
't Vee doen zweeten en doen dampen
En in een doen krimpen van de pijn,
Zal **De Kempenaar** verzachting zijn.

∴ TE PARIJS. — Van Zwinmelen is naar Parijs geweest. Hij zat daar eens in een café, en daar hij geen Fransch kende wachtte hij, tot een ander wat bestelde, om dat dan ook te vragen.

Daar riep een gast :

— Garçon ! De l'eau !

En hij kreeg een karaf.

— Mij ook Deloo ! zei van Zwinmelen.

Hij kreeg ook een karaf, proefde het vocht en sprak :

— Als ik nu niet wist dat het Deloo was, zou ik waarachtig zeggen dat het water is !

ASTHMA
Gij allen die aan het **Asthma** lijdt, schrijf aan **M. ESCOUFLAIRE**, apotheker te **Ath**, die u GRATIS-FRANCO een PROEFDOOS zal zenden van
POEDER en SIGARETTEN ESCOUFLAIRE
MET CERTIFICATEN VAN GENEZINGEN

VEREENEN

—

(19).

GENEVIEVE'S GEBED.

Om zeven uur werd in de kleine parochiekerk de H. Mis opgedragen. Zij vond er eenige kalmte in vreedzamen zomermorgen te bidden, te komen hopen, zoo eer en mevr. Vaudrey liet alles begaan. Haar moeder zuchtend vertrekken in den morgenstond, vergezelde Martha, haar oude vertrouwelinge, die zeer godvruchtig Geneviève er toe aanspoorde hen te verdubbelen, om de als het ware te dwingen den bruidegom weer te geven.

Geneviève's eene verandering onder eerste verschrikkelijke was geweest de vrees de doodstijding te zullen vernemen; onophoudelijk meende zij de woorden in hare ooren te weerklinken : « Hij is dood ».

Maar toen de voorbijgingen zonder dat uitgesproken, deed de liefde vermindert, zelfs bij den aan de verdwijning van eenwezen, de voor iedereen zekerheid van Marcel's dood bij haar plaats maken voor een vast vertrouwen in zijne terugkomst.

Voor haar bleef alles duister, ondoordringbaar duister, en toch hoopte zij, alleen omdat zij beminde.

Madeleine de Quierville, eveneens neergeknield in het vredige kerkje, bad hartelijk, doch keek van tijd tot tijd naar Geneviève, die niet ver van haar knielde. Zij was alleen om Geneviève gekomen; zij waren gewoon sedert eenige weken, elkander dikwijls op deze wijze te ontmoeten en Geneviève beviel het rustig gesprek op het vredige kerkhof zeer. Zij luisterde gaarne naar Madeleine.

Toen de H. Mis was geëindigd, stonden zij tegelijk op, maakten een kruis en gingen naar buiten.

— Ge ziet er niet goed uit, Geneviève.

— Neen ! — Zij lachte zenuwachtig.

— Maar dat is niet te verwonderen, niet waar ?

— Helaas ! Maar ge moet ook aan anderen denken.

— Ik denk aan hem ! Niemand denkt reeds meer aan hem... maar ik denk altijd aan hem.

— Daar doet ge wel aan, Geneviève, maar ge vergist u, als ge denkt dat de anderen hem vergeten ; alleen, gij weet het, is het ook onze plicht, de aanwezigen niet te vergeten. Uw arme moeder, Geneviève, zij heeft behoefte aan troost, uw verdriet drukt haar zeer.

— Het is waar, het is waar. Maar, Juliette is er, Juliette troost haar.

— Juliette is zeker een voorbeeldige dochter, en wij houden veel van haar... Hebt ge niet begrepen, wat wij voor Juliette verlangen ?

— Neen, wat dan ?

— Mijn broer Bernard... wij zouden hem zoo gaarne gehuwd zien... en ik geloof, dat Juliette hem de laatste maanden heeft leeren waardeeren... Zij heeft kunnen opmerken dat hij uitstekende hoedanigheden bezit.

— O, ja ! Hij is zeer goed geweest.

— Gij zoudt hem dan wel gaarne met Juliette zien trouwen ? Denk er aan, dat uw moeder thans, meer dan ooit, troost noodig heeft ; kleinkinderen zouden haar weer gelukkig kunnen maken. Gij kunt toch niet willen dat zij zoo treurend blijft, niet waar, lieve vriendin ?

— Zou het u niet te veel verdriet doen, Juliette te zien trouwen ? Ik ken haar, de gedachte, dat gij zoudt blijven, in den toestand waarin gij thans verkeert, zou haar terughouden... zou haar van haar geluk kunnen afhouden... Daarom heb ik u onze hoop willen meedeelen en u vragen ons te helpen. Bernard gevoelt veel vriendschap voor u.

— O, God !

En Geneviève barstte in snikken uit.

Ongerust vroeg Madeleine haar :

— Hoe ? Wat is er, Geneviève ? Heb ik u iets onaangenaams gezegd ?

— O, Madeleine, denkt ge dat hij zal terugkomen ? Denkt ge, dat hij zal terugkomen ?

— Neen, Geneviève, ik moet u de waarheid zeggen, ik geloof het niet.

Plotseling bedaarde het snikken ; begeerig vestigden zich de bruine oogen op Madeleine's gelaat.

— Weet uw vader iets, wat men voor mij verborgen houdt ?

— Hij weet niets, maar hij gelooft ook niet meer aan de terugkomst van uw bruidegom.

Een rilling voer Geneviève door de leden. Zij wende zich om en zegde :

— Ik kan niet aan zijn dood gelooven !

— Moge God u beschermen !

— Maar, Madeleine, hernam Geneviève haastig, ik zal blijde zijn, zeer blijde, als ik Juliette gelukkig zie... Het is waar, het is thans zeer droevig op Sillé... en als Juliette heengaat...

— Gij zult uw best doen, ik weet het... Kijk, Geneviève, gij hebt daar zooeven vrouw Duclos gezien ; het arme mensch heeft zooals gij weet, een kind verloren, waarvan zij innig veel hield ; bijna elken morgend komt zij naar het grafje zien ; al haar gedachten zijn bij haar kleine..., maar zij brengt haar dag door, zij leeft en spreekt als anderen... omdat zij haar man en nog een ander kind heeft... en omdat zij moet arbeiden... O, Geneviève, het werken voor het dagelijksch brood is een groote troost ! uw werk zal zijn te leven voor uw moeder ; haar gezondheid gaat achteruit ; gij moet over haar waken.

Geneviève weende nu zachtjes.

— Mag ik haar vertellen, wat ge mij omtrent Juliette gezegd hebt ?

— Zeker... Juliette komt tegen het ontbijt op Senozan en ik verzeker, dat wij haar zoo lang mogelijk bij ons zullen houden.

— Dat is heel goed.

— Dus, liefste, als gij mijn broeder Bernard ziet, zult ge hem doen begrijpen, dat gij hem gaarne tot broeder hebt.

— Dat is waar .. een broeder, ik heb altijd verlangd een broeder te bezitten...

— Gij zult er een hebben ; en nu wil ik u nog iets anders vertellen, ik stel vertrouwen in u ; het is over mijn huwelijk.

Geneviève stond sprakeloos.

— Mijn huwelijk, dat geen huwelijk uit liefde is, zooals het uwe zou geweest zijn. Ik zal trouwen met een man, voor wien ik eerbied hebt, wiens volmaakt eerlijk karakter mij bekend is. Ik hoop gelukkig te zijn, want ik heb besloten alles daartoe in 't werk te stellen.

— Wie ?

— Mijnheer de Pahud, de geschiedkundige, gij zult zijn naam wel eens gehoord hebben.

— Zeker !

— Gij zult hem ontmoeten ; gij boezemt hem reeds een levendige belangstelling in...

— Weet hij... ?

— Ja...

— En wat denkt hij ervan ?

Madeleine aarzelde even en zegde toen :

— Hij denkt niet als wij, Geneviève.

— Gelooft mijnheer de Pahud dat hij leeft ?

— Hij gelooft het.

De kleine poort van het kerkhof, die toegang gaf uit de richting van Senozan, ging licht knarsend open en Madeleine, die naar dien kant stond gekeerd, sprong op van verrassing, toen zij Bernard bemerkte. Deze maakte eveneens eene beweging van verwondering, van aarzeling, alsof hij op zijne schreden wilde terugkeeren ; hij bedacht zich echter en kwam naar de plaats waar de jonge meisjes stonden.

Zoodra Geneviève haar blik op hem gevestigd had, veranderde de uitdrukking van zijn gelaat ; hij nam zijn klak af, vatte de hand, die het jonge meisje hem toereikte en zegde tot zijn zuster, die hem vragend aanzag.

— Ik zocht u, men had mij gezegd dat gij hier waart, maar ik meende niet onbescheiden te zijn, ik wist niet dat jufvrouw Vaudrey bij u was.

— Gij zijt niet onbescheiden, mijnh. Bernard, verzekerde Geneviève, met iets teeders in de stem, ik ben blij u te zien.

Hij beefde, zag zijne zuster aan en begreep. Heel koel antwoordde hij :

— Gij zijt altijd te goed, want het spijt mij dat ik u nooit met het een of ander van nut heb kunnen zijn.

— Ja zeker, al wat voor mij gedaan wordt, doet mij goed.

En de oogen tot Madeleine opheffende, ging zij voort :

— Ik mag er natuurlijk tegen uw broeder over spreken ? Mijnheer Bernard, ik ben niet meer de eenige, die gelooft, dat hij leeft, Madeleine heeft mij verteld, dat dit ook de meening is van mijnheer de Pahud.

Bernard boog zonder te spreken. Een weinig opmerkzaam geworden door dit stilzwijgen, viel nu Geneviève den smartelijken trek op, die zich op het gelaat van den jongen man vertoonde ; het scheen haar toe dat Madeleine's gelaat eveneens zorg verraadde; zij maakte eene beweging om heen te gaan en zegde :

— Nu, ik ga heen, moeder zou kunnen ongerust worden, als ik lang uit bleef. . Vaarwel, Madeleine, vaarwel, mijnheer Bernard.

— Tot ziens, antwoordde Madeleine.

— Vaarwel, jufvrouw, antwoordde Bernard op ernstigen toon.

— Beiden vergezelde haar tot aan de poort van 't kerkhof, waar Martha de kamermeid stond te wachten.

(Wordt voortgezet.)